

Qait Bey, Aleksandria (EG), jedno z miejsc, w którym odbyła się „Noc dialogu”.

© 1001 Actions for Dialogue

EUROPEJSKA POLITYKA
SĄSIEDZTWA: SPOŁECZEŃSTWO
OBYWATELSKIE I KULTURA

POTĘGA KAPITAŁU LUDZKIEGO

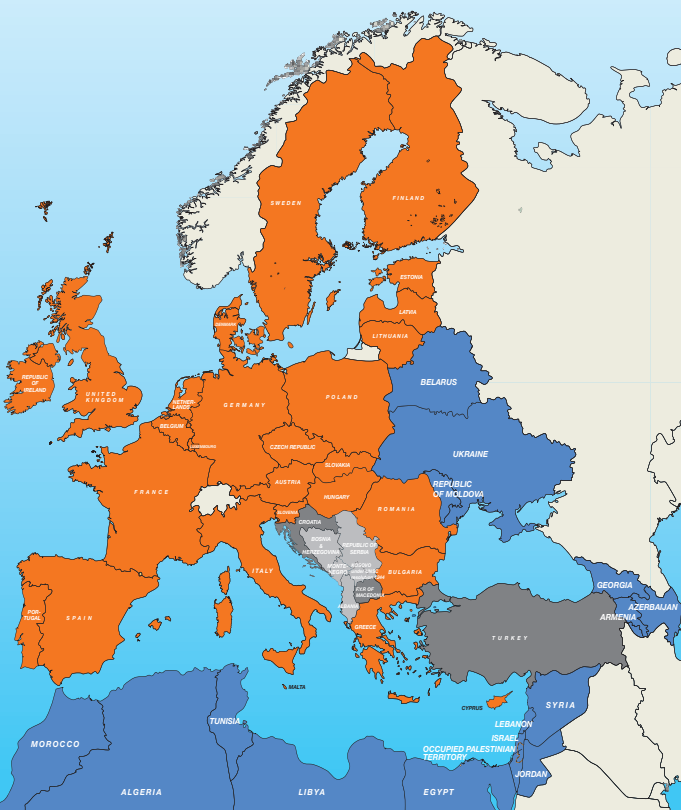
Europejska Polityka Sąsiedztwa

ec.europa.eu/world/enp

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna
ds. Stosunków Zewnętrznych
B – 1049 Bruksela
enp-info@ec.europa.eu

NF-30-08-002-PL-D

- Państwa członkowskie UE
- Kraje partnerskie EPS
- Państwa kandydujące do UE
- Państwa potencjalnie kandydujące do UE

Śródziemnomorskie noce

22 maja 2008 r. dziesiątki tysięcy ludzi z różnych zakątków Europy i regionu Morza Śródziemnego zgromadziło się, by uczestniczyć w nocy rozrywki, muzyki, kultury i jedzenia.

Wydarzenie o nazwie „Noc dialogu” miało na celu promowanie porozumienia i pokojowego współistnienia poprzez podkreślenie wspólnego dziedzictwa kulturowego regionu Morza Śródziemnego, obszaru, w którym „krzyżują się drogi cywilizacji”. Publiczne debaty, koncerty, festiwale kuchni i wiele innych atrakcji miały miejsce w Aleksandrii, Stambule, Barcelonie, Bejrucie, Wenecji, Awinionie i innych miastach i miasteczkach na terenie 37 krajów.

Na Sycylii – będącej tygłem cywilizacji śródziemnomorskiej, w tym greckiej, rzymskiej, chrześcijańskiej i islamskiej – „Noc dialogu”, która miała miejsce w Palermo, przybrała postać szerokiej dyskusji kulturowej. Wydarzeniu towarzyszyły liczne seminaria międzynarodowe, skupiające ludzi z całego regionu chcących uczestniczyć w dyskusjach na temat koegzystencji kulturowej, a także spotkania kulinarne, na które zapraszano zagranicznych gości, mogących w ten sposób zapoznać się z miejscową ludnością.

Tysiąc jeden spotkań kulturalnych

„Noc dialogu” była częścią większej kampanii o nazwie „1001 działań na rzecz dialogu”, zorganizowanej przez fundację im. Anny Lindh.

Za pośrednictwem tej inicjatywy Fundacja szukała sposobów na zmobilizowanie swojej sieci organizacji społeczeństwa obywatelskiego do walki z dyskryminacją i ekstremizmem oraz do tego, by pomagały ludziom na nowo odkrywać ich wspólne korzenie i dziedzictwo.

„To prawdopodobnie nasza najbardziej udana z dotychczasowych akcji”, komentuje dyrektor wykonawczy Fundacji, Paul Walton. „Celem było zmobilizowanie naszej sieci. W ciągu nieco ponad miesiąca na północnym i południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego odbyło się przeszło tysiąc wydarzeń”.

Równość bez zastrzeżeń

Jordania jest zaangażowana w sprawę równości płci i ratyfikowała Konwencję w sprawie Eliminacji Wszelkich Form Dyskryminacji Kobiet z 1979 r., znaną jako CEDAW, jednak ma pewne zastrzeżenia.

Prężny jordański ruch kobiet ciężko pracował nad tym, by uznano pełną równość płci. „Zorganizowałyśmy kampanię pod hasłem «równość bez zastrzeżeń»,” mówi Leila Hamarneh z Organizacji Kobiet Arabskich (AWO) z Jordanii.

Punkt agendy: płęć

Ta wspierana ze środków UE organizacja pozarządowa połączyła siły z innymi ruchami kobiet na rzecz postępu. W 2007 r. podczas 39. sesji Komitetu CEDAW zaprezentowano pierwszy w historii „raport-cień” na temat Jordanii.

Koalicja poprowadziła również kampanię przeciwko przemocy domowej, a wkrótce ustanowiono prawo kategorycznie chroniące kobiety przed tego typu przypadkami.

KOMISJA EUROPEJSKA
Stosunki Zewnętrzne

Jak wynika z przeprowadzonych niedawno sondaży, większość obywateli Unii Europejskiej popiera nawiązanie bliższej współpracy z państwami sąsiedzkimi. Są oni zdania, że bliższe więzi mogą umocnić pokój i demokrację.

Dokładnie na tym opiera się Europejska Polityka Sąsiedztwa (EPS). EPS, która opracowana została na przełomie lat 2003/2004 z zamiarem zbliżenia do siebie państw powiększającej się UE i państw sąsiedzkich, polega na podejmowaniu konkretnych działań, mających na celu wspieranie reform i polepszanie dobrobytu, aby poprawić jakość życia naszych sąsiadów.

W jaki sposób to działa? UE i każde z sąsiadujących państw są zgodne co do sposobów budowania bliższych relacji i wspierania reform w okresie od trzech do pięciu lat. Wspólne zobowiązania określone są w tzw. planach działania. Wiedzę specjalistyczną i środki finansowe (blisko 12 mld euro na lata 2007-2013) można uzyskać w ramach „Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa i Partnerstwa” (EISP) z przeznaczeniem na pomoc w procesie modernizacji i wprowadzania reform.

Młodzi Ukraińcy zachęcają obywateli do udziału w wyborach.

Imane Masbahi

Stymulowanie zdrowego rozwoju społeczeństwa

Spółczesność kwitnie, gdy ziemia u jego podstaw jest płodna i wypielęgnowana. Organizacje pozarządowe i charytatywne, grupy aktywistów, stowarzyszenia kulturalne i polityczne, grupy artystyczne, instytucje badawcze i inne organizacje społeczeństwa obywatelskiego odgrywają znaczącą rolę w promowaniu dialogu w obrębie społeczności, a także w rozwiązywaniu konfliktów.

Jednym z obszarów, na którym EPS koncentruje się w szczególności, jest promowanie dialogu pomiędzy obywatelami. Obejmuje to wszystkie sfery, począwszy od sztuki po swobody obywatelskie, od festiwali muzycznych po debaty akademickie. Spotkania i dyskusje, nawet jeśli uczestniczą w nich strony o sprzecznych poglądach, wzbogacają nas wszystkich, pomagają budować porozumienie i łagodzić napięcia.

Na rodzimym ekranie

Imane Masbahi jest jedyną kobietą zajmującą się dystrybucją filmów w Maroku. Studiując scenopisarstwo i reżyserię filmową w Egipcie, „Hollywood” arabskiego świata, rozwinęła pasję do kina egipskiego. Prawie dziesięć lat wcześniej założyła niewielką firmę z zamiarem wypełnienia luki na marokańskim rynku w zakresie filmów produkcji egipskiej.

Chociaż egipskie kino cieszy się w Maroku sporą popularnością, najczęściej do kraju trafiają tylko najbardziej komercyjne produkcje, a ludzie wolą raczej oglądać egipskie filmy w domu, niż w kinie. W kasach biletowych, oprócz filmów marokańskich, najlepiej sprzedają się produkcje rodem z Hollywood i Bollywood.

„Konkurencyjne kino z USA i Indii osłabiło dystrybucję filmów arabskich”, wyjaśnia Masbahi. „Ogólny dostęp do całej masy filmów pirackich tym bardziej utrudnia przyciągnięcie widowni do kina, szczególnie na poważniejsze produkcje”.

Kinowy hit

Będąc „małą rybką w wielkim stawie” Masbahi nie dysponowała wystarczającą ilością środków, by móc promować swoje filmy w taki sposób, na jaki mogą sobie pozwolić dystrybutorzy filmów amerykańskich i indyjskich, nie wspominając o rozgłosie, jaki uzyskują dzięki reklamie w mediach. Tym samym wyzwaniem, jakim jest promowanie, między innymi, demaskatorskich dramatów politycznych, stało się o wiele trudniejsze.

Dzięki finansowanemu przez UE programowi Euromed Audiovisual Masbahi udało jej się rozpowszechnić egipskie produkcje kinowe w Maroku. Uzyskała środki finansowe na uruchomienie odpowiednich kampanii reklamowych, które obejmowały wykorzystanie billboardów, prasy, a nawet telewizji.

Oplaciło się. Jej najnowsza propozycja, egipska satyra polityczna o korupcji, doczekała się niespotykanego wyróżnienia, utrzymując się na szczycie listy filmów wyświetlanych przez największą marokańską sieć kinową przez cały kwartał.

© Galyna Andrushko

Dołącz do celuloidowej karawany

Karawany przez tysiąclecia przewoziły w rejonie Morza Śródziemnego ludzi, towary, pomysły i dobra kultury. Przenosząc prastarą tradycję do realiów XXI wieku „Karawana kina euro-arabskiego”, dzięki wsparciu programu Euromed Audiovisual, od 2006 r. przewozi filmy między tymi dwoma regionami.

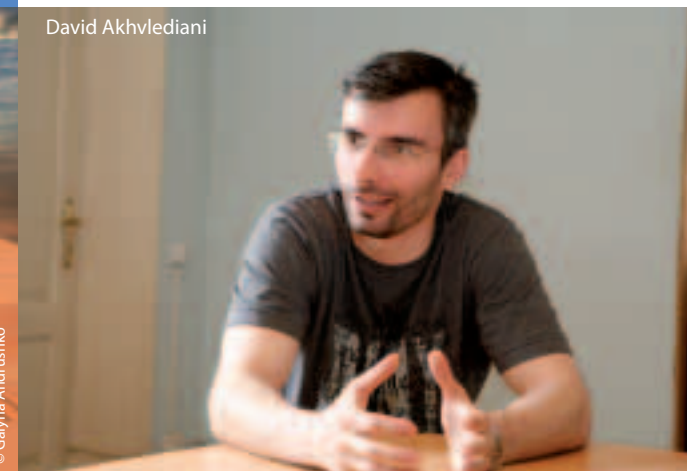
W ramach projektu w różnych miastach rejonu Morza Śródziemnego i świata arabskiego, regularnie organizowane są wydarzenia kinematograficzne, których celem jest promowanie dialogu kulturowego za pośrednictwem sztuki filmowej. W 2008 r. karawana zatrzymała się w Paryżu, gdzie zaprezentowano produkcje reżyserek świata arabskiego.

Wspólna płaszczyzna w podzielonym regionie

„Mieszkańcy różnych regionów Kaukazu wiedzą zaskakująco mało o sobie nawzajem”, wyjaśnia Salla Nazarenko z Instytutu Wojny i Pokoju (IWPR). „Dlatego bardzo istotne jest umożliwienie dziennikarzom podróżowania i dostarczania informacji z pierwszej ręki”.

Ta potrzeba propagowania większej świadomości i równowagi doprowadziła IWPR i UE do utworzenia transkaukaskiej sieci dziennikarskiej (CCJN). „Jest znacznie więcej kwestii, które jednoczą dziennikarzy, niż tych, które ich dzielą. Dzięki CCJN dziennikarze nie tylko mogą doskonalić się zawodowo, ale także angażować w tworzenie podstaw wzajemnego zaufania poprzez dialog i dostarczanie wyważonych informacji”.

David Akhvediani

Świeża perspektywa

David Akhvediani, młody dziennikarz pracujący dla Resonanzi, niezależnego dziennika gruzińskiego uważa, że przystąpienie do CCJN pozwoliło mu uzyskać szerszą perspektywę. „Za każdym razem uczę się czegoś nowego, jak choćby tego, że – wbrew powszechnemu przekonaniu mieszkańców Gruzji – w Armenii żyją mniejszości”, relacjonuje.

„Jakość mojej pracy jako reportera zmieniła się na lepsze. Dokładniej sprawdzam fakty i korzystam z większej liczby źródeł, aby uzyskać szerszą perspektywę”, mówi Akhvediani.